

Мельник А.А., студент 2 курсу магістратури спеціальності “Ветеринарна медицина”

Науковий керівник – Супрович Т. М, доктор с.-г. н., професор

Подільський ДАТУ, м. Кам’янець-Подільський, Україна

ТРИХОФІТІЯ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ (ЕПІЗООТОЛОГІЯ ТА ЛАБОРАТОРНА ДІАГНОСТИКА)

Актуальність. Нині загальною признана тенденція до погіршення екологічного стану, що веде до зниження імунного статусу тварин і людей, і, як наслідок, викликає зростання чисельності захворювань мікозами. Незважаючи на інтенсивний розвиток ветеринарної медицини трихофітія великої рогатої худоби завдає відчутного економічного збитку за рахунок зниження приросту живої маси і якості шкіряної сировини, збільшення витрат на проведення лікувально-оздоровчих заходів. Також, трихофітія, як зооантропонозна інфекція, представляє велику небезпеку для здоров'я людей. Раннє виявлення хворих тварин в короткі терміни і діагностика прихованих форм захворювання трихофітією є актуальним завданням.

Метою досліджень було: вивчити особливості перебігу і клінічного прояву трихофітії великої рогатої худоби в господарстві та виявити етіологію захворювання.

Методи досліджень. Дослідження проводилися протягом 2019-2020 навчального року в ПФГ “Поточище” Городенківського району Івано-Франківської області та у Івано-Франківській регіонарній лабораторії ветеринарної медицини. Діагноз на трихофітоз встановлювали на підставі: епізотологічних даних, клінічних ознак і результатів мікологічних досліджень. Для мікологічного дослідження у лабораторію відправляли шматочки шкіри та уражене волосся. Патологічний матеріал відбирали з периферичної частини ураження, що не піддавався лікуванню. Матеріал відбирали у пробірки з резиновими корками, дотримуючись заходів по техніці безпеці.

Результати дослідження. При обстеженні великої рогатої худоби у господарстві клінічні ознаки захворювання реєструвалися як у телят, так і у дорослих тварин. Телята починали хворіти з 1,5-2 місячного віку. Але найбільше захворювання спостерігали переважно у віці від двох до шести місяців. Найменше тварин хворіло у віці до 2-х місяців і старше від 2-х років. У значної кількості корів (30%), а також у телят (14,3%) захворювання характеризувалося появою великих плям, що лупляться, зі слабо вираженою запальною реакцією. Це характерно для стертої (атипової) форми трихофітії. У разі видалення лусочок залишалася гладка поверхня шкіри. У телят найбільше поширення мала плямиста форма хвороби – 64,3% від обстежених хворих тварин. При цьому на шкірі в різних ділянках тіла спостерігали плями діаметром 1-3 см і більші, покриті сіро-білими лусочками зі скуйовдженим волоссям або азбестоподібними жовтими струпами. Плями збільшувалися повільно. При дослідженні ступеня ураженості було виявлено, що найбільше у тварин спостерігалася 6-12 осередків ураження – 75%. Тяжкий ступень ураження (понад 15 вогнищ) спостерігався у 8,3% хворих тварин. Слабкий (1-5 вогнищ) виявлявся у 16,7% тварин. Найчастіше місця ураження виявлялися на голові – 42%, шії – 19%, лопатках – 8%,

спині і грудях – 9,5%, хрестці – 7%, крупі – 11%, кінцівках – 1,6%. У більшості тварин осередки ураження траплялися одночасно в різних ділянках тіла. У корів осередки ураження здебільшого локалізувалися на тулубі з боків грудної клітини й на крупі.

При мікроскопічному дослідженні патологічного матеріалу від хворих телят ми спостерігали септований міцелій гриба і округлі спори, які часто утворювали чохол біля основи волосся.

За результатами мікологічного дослідження було виявлено сильну контамінацію патологічного матеріалу бактеріальною мікрофлорою. У зв'язку з цим, виділення чистої культури збудника було забруднено і подовжувався термін дослідження. При мікологічному дослідженні ми визначали швидкість росту, морфологію колоній, кількість мікроконідій та інших спор, характер росту міцелію. Спостерігали міцелій білого кольору, легкий, добре розвинений, зворотний бік колоній був жовто-коричневого кольору, центральна частина більш темна. Під мікроскопом спостерігали численні гіфи септованого міцелію та мікроконідії кулястої, грушо – та лимоноподібної форми.

УДК 636. 2: 619: 615: 619: 616

Микуляк Д.М. студент 2 курсу магістратури спеціальності "Ветеринарна медицина",
Науковий керівник – Цвігун О.А., кандидат вет. наук, доцент
Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ДІАГНОСТИКА ТА ЛІКУВАННЯ ПАРАМФІСТОМАТОЗУ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ

Економічні збитки від трематодозів полягають у відставанні у рості та розвитку молодняка, зниження продуктивності, недоодержання продукції скотарства, вибракування продуктів внаслідок зниження їх якості, загибелі інвазованих тварин (особливо молодняка), а також витрат на придбання проти-паразитарних засобів.

Розробка ефективних та безпечних для здоров'я тварин антигельмінтиків проти збудників трематодозів є актуальним завданням ветеринарної медицини сьогодення, адже фактичний арсенал засобів боротьби з парамфістоматозами надзвичайно обмежений. Поряд з тим, успішне та своєчасне проведення заходів боротьби з цим гельмінтозом неможливе без знання особливостей його епізоотології в різних природно-кліматичних регіонах країни [1,3].

Враховуючи те, що за останні роки на Поділлі парамфістоматоз набув масового поширення серед поголів'я великої рогатої худоби, за основну мету нашої роботи взято вивчення епізоотичної ситуації щодо даної інвазії та розробку ефективних методів її ліквідації. [2,4].

Метою роботи є вивчити особливості епізоотології парамфістоматозу великої рогатої худоби в Волочиському районі Хмельницької області, а також дію антигельмінтних препаратів при даному трематодозі.

Об'єкт дослідження: велика рогата худоба різного віку чорно-рябої породи здорова та інвазована *Liorchis scofia* та *Paramphistomum ichikawai*, антигельмінтна ефективність альбену-супер та фаскоциду.